

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6358/2544

บริษัท ชิตี ลิสซิ่ง จำกัด โจทก์ นาย วรยุทธ สิงห์พันธุ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 202, ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในการนัดพิจารณาครั้งแรกศาลชั้นต้นนัดสืบพยานโจทก์หรือทำสัญญาประนีประนอมยอมความในวันนัดโจทก์และจำเลยที่ 2 มาศาล ส่วนจำเลยที่ 1 ไม่มาศาล จึงไม่อาจทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันได้ ศาลชั้นต้นเริ่มต้นทำการสืบพยานโจทก์ในวันนัดดังกล่าว แต่มิได้มีการนำเสนอว่าจำเลยที่ 1 ขาดนัดพิจารณา ให้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีสำหรับจำเลยที่ 1 ไปฝ่ายเดียว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 202(ก่อนแก้ไข) จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณา การดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาคดีสำหรับจำเลยที่ 1 จึงเป็นกระบวนการที่ไม่ชอบ จำต้องให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาสำหรับจำเลยที่ 1 เสียใหม่ให้ถูกต้อง และโดยที่จำเลยที่ 2 ถูกฟ้องในฐานะผู้ค้ำประกันให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ความรับผิดชอบของจำเลยที่ 2 เป็นเช่นเดียวกับความรับผิดชอบของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ชั้นต้น จึงต้องยกคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองรวมตลอดไปถึงจำเลยที่ 2 ด้วย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์หมายเลขทะเบียน 5 ธ - 7939 กรุงเทพมหานคร จากโจทก์ในราคา 1,351,980 บาท ตกลงชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดรายเดือน รวม 36 งวด โดยมีจำเลยที่ 2 ทำสัญญาค้ำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม จำเลยที่ 1 ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ 12 สัญญาเช่าซื้อจึงเลิกกัน แต่จำเลยที่ 1 ไม่คืนรถยนต์ให้แก่โจทก์ ต่อมาวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2539 โจทก์ติดตามยึดรถยนต์คืนได้โดยเสียค่าใช้จ่ายในการติดตามเป็นเงิน 5,000 บาท เมื่อนำรถยนต์ออกประมูลขายได้ราคาเพียง 700,935 บาทยังขาดไปจากราคาเช่าซื้ออีก 237,940 บาท และการที่จำเลยที่ 1 ไม่คืนรถยนต์นับแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่โจทก์ยึดรถยนต์คืนทำให้โจทก์เสียหายขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินรถยนต์ 25,000 บาท เป็นเงิน 231,664 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 474,604 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยที่ 1 ขาดนัดยื่นคำให้การจำเลยที่ 2 ให้การขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 29,800 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้ศาลชั้นต้นนัดสืบพยานโจทก์หรือทำสัญญาประนีประนอมยอมความวันที่ 25 มกราคม 2542 เป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นสั่งว่าถ้าคู่ความไม่ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน ก็ให้ทำการสืบพยานโจทก์ในวันดังกล่าว เมื่อถึงวันนัดโจทก์และจำเลยที่ 2 มาศาล ส่วนจำเลยที่ 1 ไม่มาศาล จึงไม่อาจทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันได้ ศาลชั้นต้นเริ่มต้นทำการสืบพยานโจทก์ในวันดังกล่าว การที่จำเลยที่ 1 ซึ่งทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ศาลทราบ เป็นการที่จำเลยที่ 1 ขาดนัดพิจารณา แต่ศาลชั้นต้นมิได้มีการนำเสนอว่าจำเลยที่ 1 ขาดนัดพิจารณา ให้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีสำหรับ

จำเลยที่ 1 ไปฝ่ายเดียวตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 202 จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ว่าด้วยการพิจารณาปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกมากล่าวอ้าง ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 142(5) ประกอบด้วยมาตรา 246 และมาตรา 247 ดังนั้น การที่ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาคดีสำหรับจำเลยที่ 1 จึงเป็นกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบ จำต้องให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาสำหรับจำเลยที่ 1 เสียใหม่ให้ถูกต้อง และโดยที่จำเลยที่ 2 ถูกฟ้องในฐานะผู้ค้าประกันให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ผู้เข้าซื้อ ความรับผิดชอบของจำเลยที่ 2 เป็นเช่นเดียวกับความรับผิดชอบของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ชั้นต้น จึงต้องยกคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองรวมตลอดไปถึงจำเลยที่ 2 ด้วย"พิพากษายกคำพิพากษาศาลล่างทั้งสอง ให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งนัดสืบพยานโจทก์เฉพาะจำเลยที่ 1 ดำเนินกระบวนการพิจารณาระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 แล้วมีคำพิพากษาสำหรับจำเลยทั้งสองใหม่

องค์คณะ

สมศักดิ์ เนตรมัย · วิเทพ ศิริพากย์ · สายันต์ สุรสมภพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6358/2544>